అన్వేషి

— కె. వి. ఆర్. శర్మ

అది లవర్స్ పార్కు. చల్లని సాయంకాలం. అతిసుందరమైన ప్రదేశం. ఒక మూలగా గుబురుగా ఎదిగిన పొదమాటున కూర్చున్నారు శశికళ, అనంత్. శశి కళ్ళు తీయని కలలు కంటున్నాయి. హృదయంలో ఏదో తీయని వింత మధుర వేదన ఘనీభవించినట్లుగా వుంది. ఈ రెండూ కలిసి మాటలను శశి పెదవులను దాటకుండా చేస్తున్నాయి. మూగదయిపోయింది.

శశి, అనంత్ ఇద్దరూ ఆ ఆల దగ్గరనుండి హైస్కూలు చదువువరకూ క్లాసుమేట్సు. తరువాత శశి నాన్నగారు ఆడపిల్లలకు ఉన్నతవిద్య అనవసరమని భావించి చదువుమాన్పించారు. కాలేజీ లైఫ్ గడపాలని, ఏమేమో చెయ్యాలని ఎన్నో పగటి కలలు కన్నది శశి. విశాలమైనటువంటి ఆకాశసౌధాలను ఎన్నో నిర్మించింది. కానీ తనుకోరుకున్న జీవితం కేవలం ఊహాలతో మాత్రమే మిగిలిపోయింది. తండ్రి మాటను ఎదిరించటం శశికి అసలు ఇష్టంలేదు. ఎందుకంటె పిల్లలయొక్క భవిష్యత్తును పూలబాటగా తీర్చాలనే వారు తాపత్రయపడతారు కాబట్టి. ఇక వారి జీవనం మధ్య తరగతికి చెందినది. శశిఅన్న రాజారావు అభ్యుదయ భావాలుకలవాడు. కవిత్వంపిచ్చి ఎక్కువ. తనొక పెద్ద సినీ రైటర్ అండ్ పోయట్ కావాలని అతనికోరిక. నగరంలో జరిగే ప్రతియువకవిసమ్మేళనంలో తప్పకుండా హాజరయ్యేవాడు. ఎలాగయితే నేం బి.ఎ. ఫైనల్ ఇయర్ చేరుకున్నాడు.

ఇక అనంత్ చాలా డబ్బుగలవాడు. అధునాతనంగా వుంటాడు. ఒక్కడే కొడుకు. బ్రతికినంతకాలం విలాస జీవితం గడపాలి. సాధ్యమయినంత వరకు ఎక్కువ మంది స్నేహితులను ఏర్పరచుకొని వారి మనస్తత్వాల ప్రయోగాలు చేయటం అనంత్‌కు ఒక సరదా. ఒక్కొక్క విషయంలో అతనిసరదా ఎదుటివారికి తీరని వ్యధకూడా కావచ్చని పాపం అతనికి తెలీదు. ఉద్యోగం చేసే అవసరం అతనికేనాటికి లేదు. కూర్చొని తిన్నా నాలుగు తరాలవరకు తరగని ఆస్తిని సంపాదించిపెట్టాడు వాళ్ళ నాన్న. ఒక రైస్ మిల్లు, రెండు సినిమా హాళ్ళలో వాటాలువున్నాయి. ఇంక అంతకంటే ఏం కావాలి?

చిన్నప్పటినుంచి అనంత్, రాజారావు, శశి ముగ్గురూ కలిసి చదువుకోవటంవల్ల వయసు పెరిగి పెద్దవారయినప్పటికి చిన్నప్పటి స్నేహభావం, ఆప్యాయతను రాగాలు చెడకుండా అలాగే నిలచివున్నాయి. కాని మనుషులు వారిస్నేహానికి అంతస్తులు అడ్డుగోడలై నిలవలేకపోయినవి.

శశి అన్నదగ్గర యెంత చనువుగా వుండేదో అనంత్ దగ్గరకూడా అలాగే వుండేది. అనంత్‌తో గంటల తరబడి మాట్లాడినా విసుగనిపించదు. కాని అది ఎదురింటి రాధతో ఒక గంట గడపాలంటేనే ప్రాణంమీదకు వచ్చినట్లు అవుతుంది. రాధకూడా తనక్లాసుమేట్. మరి ఈతడా ఎందుకు వస్తుందో అర్థం కాదు శశికి. అనంత్‌తో వున్న ప్రత్యేకమైన ఆకర్షణేదీనికి కారణమై యుంటుందేమోఅని మనసుకు పరిపరి విధాల నచ్చచెప్పుకొనేది శశి.

రోజులు గడచినకొద్ది అనంత్‌ను గురించిన అధికంగా రాసాగినయి శశి మెదడులో. అనంత్ యొక్క ప్రతిచర్య తనని కవ్విస్తున్నట్లుగా, అతని చూపులు తనకోసం పరితపిస్తున్నట్లుగా ఎన్నెన్నో వూహించుకొనేది. అప్పుడు తెలుసుకుంది, తనలోని అనురాగం అనంత్‌కోసం పరితపిస్తున్నట్లు. అంటె తను ప్రేమపాశంలో చిక్కుకున్నదా? ప్రేమఅని అనుకొనేసరికి శరీరంభయంతో కంపించింది. గుండెవేగం హెచ్చింది. ఒళ్ళంతా చెమటలు కమ్ముకున్నాయి. ముఖంమీద నుండి చెమటబొట్టు ఒకటి క్రిందకుజారి పోడిపై బడింది. అపూర్వం ఎర్రనిరక్తం. కంగారుపడింది శశి. కాని మరుక్షణం అదికుంకుమ పైనుండి జారి పడినదని తెలియగానే తనకంగారుకు పక్కుమని నవ్వుకుంది.

ప్రేమంటె ఎందుకింత భయపడుతున్నది తను?

ప్రేమికులజీవితాలు ప్రణయానికి కాకుండా ప్రళయం వైపుదారి తీస్తుందని ఎన్నోకథలు నిర్వచనంఇచ్చాయి. చారిత్రికసాక్ష్యాధారాలుకూడా కొన్ని వున్నాయి. అందుకే తనకింత భయం ప్రేమంటె.

మనసులో వున్నదంతా అనంత్ ముందుచెప్పి భారం తగ్గించుకోవాలనుకుంది శశి. అందుకే ఏకాంతంగా రమ్మంది 'లవర్స్ పార్కు'కి. ఎప్పటిలాగె వచ్చి ఎంతోచనువుగా పలకరించాడు అనంత్.

ఎలా మొదలు పెట్టాలో తెలియటంలేదు. ఇటువంటి ఘట్టాలు నవలల్లో ఎన్నో చదివింది, సినిమాల్లో చాలా చూసింది. కాని ఆవేశిఇప్పుడు గుర్తుకువచ్చి చావడంలేదు. ఇది నిజజీవితానికీ, కథకువున్న తేడా అనుకుంది. మాటలు దొరకక మౌనంగా కూర్చుండిపోయింది శశి. "నన్ను రమ్మనిచెప్పి మాట్లాడకుండా కూర్చున్నావేం శశి?" అంటూ చిన్నిగానవ్వాడు అనంత్.

(తరువాయి 21వ పేజీలో)

అన్వేషి

[4వ పుటనుండి]

అబ్బ! [illegible] ఎంత నిండుతనం ఉంది అనుకుంటు పొంగుతోంది

[illegible]! [illegible] చెప్పాలని చాలా రోజులనుండి ప్రయత్నిస్తున్నా [illegible] ఈరోజు మాత్రం తప్పకుండా నీకు చెప్పాలని, నా [illegible] చేసుకోవాలని, ఇంకా... ఆపై చెప్పలేను అంటూ అనంతు ఇంకా కొంచెం దగ్గరకు జరిగింది

ఏం కావాలో చెప్పు శశి నన్ను అడగటానికి సందేహిస్తున్నావా ఇన్నాళ్ళ మన స్నేహాంతమేనా? ఏదైనా కావాలా? చెప్పు శశి... ప్లీజ్ ఆమాటల్లో ఎంతో ఆప్యాయత

డబ్బా... [illegible] నిట్టూర్పు విడిచింది ఆనంతకూడా తీక్ష్ణతని కోరికలు కొన్ని [illegible] మాటలు ఆశానిరాశ [illegible] లాడుతున్నట్లుగా వున్నాయి

"నీమాటలు నాకేం అర్థంకావటం లేదు శశి దయచేసి వివరంగా చెప్పు. నేను నీకు పరాయివాడినా? నాదగ్గర చెప్పటానికి సిగ్గెందుకు"

"[illegible] విషయంలో సిగ్గుపడినా పడకపోయినా తన వివాహం ప్రసక్తి [illegible] రమ్యతం..." అంటూ ఆ మాటలు పూర్తిచేయలేక సిగ్గుపడి అనంతువైపు చూడలేక తలవంచుకుంది

"ఆ [illegible] ఎవరినైనా ప్రేమించావా"

ఊఁ తలవంచుకొనే అన్నది శశి

"కంగ్రాచ్యులేషన్స్ శశి మరిఇన్నాళ్ళు నాతో చెప్పలేదే.? ఇంతకు ఆ అదృష్టవంతుడెవరో తెలుసుకోవచ్చా"

అంతా తెలిసికూడా నానోటినుండె చెప్పించాలని కదూ నీవుద్దేశం అయినా ఆడపిల్లను నేనేముందు చెప్పగాలే విన్నతరువాత నీవేమంటావో అని నా భయం.

"అనుకోవడానికేముంది శశి ఇందులో ఇంతకు ఎవరో చెప్పావు కావు" కుతూహలంగా అడిగాడు అనంతు.

"ఎవరో కాదు నువ్వే అనంతు నేను కట్టుకొన్న గాలిమేడలకు పునాదినువ్వే నా ఆశాలతకు పందిరివై నిల్చింది నువ్వే నీవులేని జీవితం నాకు ఎంతమాత్రం లేదు ఈ ప్రపంచంలో నేను [illegible] నేను కావాలనుకున్నది నీవొక్కడివే అనంతు" అని అనంతు కళ్ళలోకి చూసింది ఇప్పుడు తనభవిష్యత్తు అనంతు నిర్ణయంపై ఆధారపడివుంది- సడిసముద్రంలో పెనుతుఫానుతో చిక్కుకున్న నావలా కొట్టుకుంటోంది శశి మనసు

అనంతు నోటమాట పెగలక అలాగే శశిని చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు శశి ఇలా అడుగుతుందని తను కలలోకూడా వూహించలేదు- అనుకోని సంఘటనలు జీవితంలో సంభవించి ప్రశాంతంగా వున్న మానవుని కల్లోలపరితముగావించుటయే విధికి ఒక సంబరమా? తన యిష్టా యిష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా ప్రేమించగానే సరా? అసలు శశిపై అలాంటి అభిప్రాయమే అనకెన్నడు లేదు ఆమె నిర్మించుకొన్న ఆశాసౌధాల క్రింద తనునలిగిపోవాలా? ఆమె వూహలకు బలికావాలా? ఇప్పుడు ఎలా శశికి ఇప్పుడు తనేం సమాధానం చెప్పాలి? కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి తలబద్దలవుతుంది-

మాట్లాడవే, అనంతు ఆలోచిస్తున్నావేమిటి? ఆ ప్రశ్నలో ఆతృత ఉట్టిపడుతుంది-

ఏం చెప్పను లావు శశి నిరశంగా వున్నాయి మాటలు

అంటె నేనంటె ఇష్టం లేదా అనంతు [illegible]

అమ్మయ్య హృదయం తేలికపడింది శశికి

ఒక స్నేహితురాలిగా, ఆత్మీయురాలిగా మాత్రమే భావించాను నీలాంటి ఆలోచన నాకెప్పుడు రాలేదు శశి, ఇంతకంటే నేనేం జవాబుచెప్పను చాలా భారంగా వున్నాయి అనంతుమాటలు

తనమీదనే పిడుగుపడ్డట్లు అదిరిపోయింది శశి గుండెల్లో అగ్నిపర్వతాలు బ్రద్దలైనట్లుగా వుంది ఏమిటి? తను విన్నమాటలు నిజమా? నిజం చెప్పు అనంతు అంతకంటె నేను నీకేమి [illegible]? కాకళ్ళలోకి సూటిగా చూసి చెప్పు

మెదలే చెప్పాను దానికి సమాధానం ఒకే ప్రశ్నకు రెండు జవాబులు ఇవ్వటం నాకు చాతకాదు- అనవసరంగా మనసు పాడుచేసుకోకు [illegible] [illegible]దాం- చాలారాత్రి అయింది ఇల్లుగా లేచాడు అనంతు

★ ★ ★

ఎప్పటిలాగే తూర్పుదిక్కున సూర్యుడు వుదయించాడు- [illegible] తన వెలుగును పంచుతున్నాడు- ప్రపంచాన్ని తనకంటే తెల్లవారింది కాని శశి హృదయం తెల్లవారలేదు నిద్రపోతూవుంది- లేచి ఈ వెలుగును చూచి భరించేశక్తి లేదు- అందుకే వెలుగులేని చీకటికోటను వెతుకుతూ ప్రయాణమైపోయింది మరలరాకుండ చేరుకోవటానికి- అప్పుడే శశి జీవితానికి సూర్యోదయం- +

ప్రకటన

తెనాలి పి॥ సబుకోర్టులో

E. P. 103/72

S. C. 25//0

Between:–

చిరుమామిళ్ళ వెంకాయమ్మ

–D. H. R.

And

ముల్లపర్రు ఆంతయ్య

–J. D. R.

యీనెంబరులో J. D. R. కు ఎన్నిసార్లు నోటీసు చేసినను తీసుకోనందున యీ పేపరు ద్వారా నోటీసునిమిత్తము ది 28–7–78 నకు వాయిదా వేసినారు. కనుక వాయిదారోజు ఉదయం 11గంటలకు హాజరుకానియెడల మీ పరోక్షమున విచారింప బడును.

టి. పి [illegible]

Advocate for J. D.